

Epoch Times Kommentarer om Kommunistpartiet – 9

Om det Kinesiske Kommunistiske Partis Skrupelløse Natur

Epoch Times

30. december 2004

Dette er den niende af Ni Kommentarer om det Kommunistiske Parti

Forord

Den kommunistiske bevægelse, som har slået på tromme for sig selv i over ét århundrede, har kun bragt menneskeheden krig, fattigdom, brutalitet og diktatur. Med sammenbruddet af Sovjetunionen og de østeuropæiske kommunistiske partier, er dette katastrofale og oprørende drama endelig indtrådt i dets sidste trin ved slutningen af forrige århundrede. Ingen, lige fra den almindelige borger til kommunistpartiet, tror mere på myten om kommunismen.

Det kommunistiske regime blev hverken til ved noget "guddommeligt mandat" [1] eller demokratisk valg. I dag, med dets ideologi ødelagt, står legitimiteten af dets styre foran en aldrig før set udfordring

Det Kinesiske Kommunistiske Parti (KKP) er uvillig til at følge historiens gang og forlade den historiske skueplads. I stedet bruger det hensynsløse metoder, udviklet gennem årtiers politiske kampagner, til at forny den vanvittige kamp for legitimitet og til at genoplive dets døde mandat.

KKP's politik med reform og åbenhed tilslører en desperat hensigt om at opretholde dets gruppeinteresse og totalitære styre. Trods stramme restriktioner har de økonomiske fremskridt, opnået ved det kinesiske folks hårde arbejde de sidste 20 år, ikke fået KKP til at lægge slagterkniven fra sig. I stedet har KKP stjålet disse fremskridt og brugt dem til at bekræfte dets styre og gøre dets konstante principløse opførsel mere bedragerisk og vildledende. Det mest alarmerende er at KKP gør alt hvad det kan for at ødelægge hele nationens moralske grundlag og prøver at gøre alle kinesiske borgere til intrigemagere på den ene eller den anden måde for at skabe et miljø der gør at KKP kan "følge med tiden."

I det historiske øjeblik i dag er det særligt vigtigt for os klart at forstå hvorfor KKP handler som en bande slyngler og afsløre dets nederdrægtige natur, så at den kinesiske nation kan opnå varig stabilitet og fred, gå ind i en ny tidsalder fri for KKP så snart som muligt og bygge en fremtid med fornyet national blomstring.

Politiet arresterer Falun Gong udøvere som appellerer fredeligt på Tiananmen pladsen 11. maj 2000. (AFP/Getty Images)

I. KKP's skrupelløse natur har aldrig ændret sig

Hvem er KKP's reform til for?

Når som helst KKP igennem hele historien er stødt på kriser, vil det demonstrere nogle tegn på forbedring, hvilket har forledt folk til udvikle illusioner om KKP. Illusioner som gang på gang er blevet knust. KKP forfølger i dag kortsigtede goder og har derved sat et show op om økonomisk blomstring som endnu engang har fået folk til at tro på fantasiforestillinger om partiet. Men den grundlæggende konflikt mellem KKP's interesser og nationens interesser afgør at denne falske blomstring ikke vil vare ved. Den "reform" KKP har lovet har kun ét formål – at opretholde dets styre. Det er en kraftsløs reform, en ændring på overfladen, men ikke i substansen. Underliggende denne skæve udvikling gærer en stor social krise. Når denne krise bryder ud, vil nationen og folket lide endnu engang.

I og med lederskiftene deltog KKP's nye ledergeneration ikke i den kommunistiske revolution og har derfor mindre og mindre prestige og troværdighed ved styrelsen af nationen. Midt i denne krise for KKP's legitimitet er beskyttelse af partiets interesser i stigende grad blevet den grundlæggende garanti for opretholdelse af partimedlemmernes personlige interesser. KKP's natur er selvisk. Det kender ingen selvbeherskelse. At håbe at sådan et parti kan hengive sig til at udvikle landet fredeligt er ønsketænkning.

Tænk engang over hvad *Folkets Dagblad*, KKP's talerør, har skrevet i en forsideartikel den 12. juli 2004: "Den historiske dialektik har lært KKP medlemmer følgende: Det som skal forandres, må forandres, ellers følger forfald; det som ikke skal forandres må forblive uændret, ellers vil det føre til selvødelæggelse."

Hvad er det som må forblive uændret? *Folkets Dagblad* forklarer: "Partiets grundlinje med ét center, to grundsætninger må være solidt forankret i hundrede år uden nogen vaklen." [2]

Folk forstår ikke nødvendigvis hvad "center" og "grundsætninger" står for, men enhver ved at det kommunistiske spørgelses beslutsomhed med at opretholde dets kollektive interesser og diktatur aldrig forandres. Kommunismen er blevet besejret globalt og er dømt til at blive mere og mere dødsmerket. Men jo mere korrupt noget bliver, jo mere ødelæggende bliver det i sin døds kamp. At diskutere demokratiske forandringer med kommunistpartiet svarer til at bede tigreren skifte skind.

Hvad skal Kina gøre uden kommunistpartiet?

Efterhånden som KKP svækkes, er folk forundret begyndt at opdage at det onde KKP spørgelse, med dets altid skiftende slyngemetoder, har inddryppet dets modbydelige ting i enhver side af almindelige folks liv

Dengang Mao Zedong døde var der så mange kinesere der græd bittert foran Mao's billede og tænkt: "Hvordan kan Kina fortsætte uden Formand Mao?" Ironisk nok, 20 år senere, da kommunistpartiet har mistet sin legitimitet til at styre landet, har KKP spredt en ny omgang propaganda, som igen får folk til bekymret at undre sig: "Hvad skal Kina gøre uden det kommunistiske parti?"

I virkeligheden er KKP's alt gennemtrængende politiske kontrol trængt så dybt ind i den nuværende kinesiske kultur og kinesernes tankegang at selv de kriterier hvorefter det kinesiske folk bedømmer KKP er mærket af KKP eller endog kommer fra KKP. Hvis KKP i fortiden kontrollerede folk ved at inddryppe dets ting i dem, så er KKP nu nået til at høste, hvad det har sået. Eftersom disse ting, der er blevet inddryppet i folks sind, er blevet fordøjet og optaget endog i deres celler, så tænker folk i overensstemmelse med KKP's logik og sætter sig selv i KKP's sko ved bedømmelse af rigtigt og forkert. Til KKP's drab på protesterende studenter den 4. juni 1989 siger nogle mennesker, "Hvis jeg var Deng Xiaoping, ville jeg også knuse protesten med tanks." Under forfølgelsen af Falun Gong siger nogle mennesker, "Hvis jeg var Jiang Zemin, ville jeg også eliminere Falun Gong." Om forbudet mod talefrihed siger nogle mennesker, "Hvis jeg var KKP ville jeg gøre det samme." Sandhed og samvittighed er forsvundet og har kun efterladt KKP's logik. Dette har været en af de modbydeligste og mest skånselsløse metoder KKP har brugt i overensstemmelse med dets skrupelløse natur. Så længe den moralske gift KKP har inddryppet i menneskers sind stadig findes der, kan KKP fortsat samle energi til at opretholde sit uretfærdige liv.

”Hvad skal Kina gøre uden det kommunistiske parti?” Denne tænkemåde passer nøjagtig til KKP’s hensigt med at få mennesker til at tænke i overensstemmelse med dets egen logik.

Kina kom igennem dets 5000 års civilisations historie uden KKP. Intet land i verden ville så sandelig standse udviklingen af samfundet, fordi et særligt regime var faldet. Men efter årtiers KKP styre kan mennesker ikke længere fatte dette. KKP’s langvarige propaganda har trænet folk til at tænke på partiet som deres moder. KKP’s allestedsnærværende politik har sat folk ude af stand til at opfatte ting udenfor KKP.

Uden Mao Zedong faldt Kina ikke. Vil Kina bryde sammen uden KKP?

Hvad er den virkelige årsag til kaos?

Mange mennesker kender og afskyr KKP’s Machiavelli opførsel og væmmes ved dets kampe og bedragerier. Men samtidig frygter de KKP’s politiske bevægelser og deraf følgende tumult og frygter at kaos vil hjemsege Kina igen. Når KKP truer folk med ”uro,” henfalder folk til tavs accept af KKP’s styre og føler sig hjælpeløse overfor KKP’s despotiske magt.

Faktisk er KKP med dets mange millioner mand tropper og bevæbnet politi den virkelige kilde til tumult. Almindelige borgere har hverken grund eller evne til at igangsætte tumult. Kun det vigende KKP kan være hensynsløs nok til bringe landet i tumult ved det mindste tegn på forandring. ”Stabilitet går forud for alt andet” og ”Kvæle alle ustabile elementer i fødslen” – disse slagord er blevet det teoretiske grundlag for KKP’s undertrykkelse af mennesker. Hvem er den vigtigste årsag til ustabilitet i Kina? Er det ikke KKP som er specialister i tyranni? KKP anstifter tumult og bruger derpå den tumult det skaber til at tvinge mennesker. Dette er sådan alle slyngler bærer sig ad.

II. KKP sætter den økonomiske udvikling over styr

Tager æren for resultaterne af folkets hårde arbejde

KKP’s krav på legitimitet begrundes med den økonomiske udvikling i de sidste 20 år. Men faktisk opnåede det kinesiske folk en sådan gradvis udvikling efter at KKP’s lænker blev lettet en smule og har derfor ikke noget at gøre med KKP’s egen fortjeneste. Men KKP har hævdet denne økonomiske udvikling som sin egen præstation og bedt folk om at være taknemmelige for det, som om ingen af disse udviklinger kunne have fundet sted uden KKP. Men faktisk ved vi alle at mange ikke-kommunistiske lande har opnået en hurtigere økonomisk vækst for lang tid siden

Det kræves at vindere af olympiske guldmedaljer takker partiet. Partiet tøvede ikke med at bruge det kunstige billede af en ”stor sportsnation” til at lovprise sig selv. Kina led meget under SARS epidemien, men *Folkets Dagblad* rapporterede at Kina overvandt virussen ved at ”stole på partiets grundlæggende teori, hovedlinje, hovedprincipper og grundlæggende erfaring.” Opsendelsen af Kinas rumskib Shenzhou-V var en præstation af fagfolk indenfor astronautisk videnskab og teknologi, men KKP brugte det som bevis på at kun KKP føre det kinesiske folk frem til at være én af verdens stormagter. Hvad angår Kinas værtskab for de olympiske lege i 2008, som reelt var en ”oliegren” overrakt af de vestlige lande for at tilskynde Kina til at forbedre dets menneskerettigheder, så bruger KKP det til at fremhæve sit krav på legitimitet og skaffe et påskud til at undertrykke det kinesiske folk. Kinas ”store markedspotentiale,” som mange udenlandske investorer eftertragter, stammer fra forbrugskapaciteten hos Kinas 1,3 milliard store befolkning. KKP tiltager sig æren for dette potentiale og udnytter det som et skarpt våben til at presse det vestlige samfund til at samarbejde med KKP’s styre.

KKP siger at alt det dårlige skyldes reaktionære kræfter og enkeltpersoners bagtanker, mens alt det gode skyldes partiets lederskab. KKP vil udnytte hver eneste præstation til at gøre det krav på legitimitet mere attraktivt. Selv de fejltagelser KKP begår, kan vendes til noget ”godt” for at tjene dette formål. For eksempel, da sandheden om den uhæmmede spredning af AIDS ikke længere kunne holdes skjult, skabte KKP sig en ny identitet. Det mobiliserede med omhu dets propagandamaskine og udnyttede alle, lige fra kendte skuespillere til partiets generalsekretær for at portrættere hovedsynderen, KKP, som en

velsignelse for patienterne, en AIDS udsletter og en sygdomsbekæmper. Ved behandlingen at et så alvorligt spørgsmål om liv eller død var alt hvad KKP kunne tænke på, var hvordan det kunne udnytte denne sag til at glorificere sig selv. Kun en ond intrigemager som KKP er i stand til en så hensynsløs opførsel, skamløst eller lumsk at tiltage sig æren og krænke respekten for menneskeliv.

Økonomiske ulemper forårsaget af kortsigtet handlen

Foran en alvorlig "legitimitetskriser" har KKP i 1980'erne udført reformpolitik og åbenhed for at beholde sin magt. Dets iver efter hurtig succes har placeret Kina i en ufordelagtig situation, af økonomer kaldt "efternølerens forbandelse."

Begrebet "efternølerens forbandelse" eller "efternølerens fordel," som nogle andre eksperter kalder det, hentyder til den kendsgerning at udviklingslande, som sent bestemmer sig for udvikling, kan efterligne industrilandene på mange måder. Efterligningen kan antage to former: efterligning af samfundssystemet eller efterligning af de teknologiske og industrielle modeller. Efterligning af et samfundssystem er sædvanligvis vanskeligt, fordi systemreformer truer personlige interesser hos visse sociale eller politiske grupper. Derfor er udviklingslande er tilbøjelig til at efterligne industrilanden teknologier. Selvom efterligning af teknologi kan skabe kortsigtet økonomisk vækst, kan det medføre mange skjulte risici og endog fejlslagen udvikling i det lange løb.

Det er netop "efternølerens forbandelse," en vej til fejlslag, som KKP har fulgt. I løbet af de sidste to årtier har Kinas "teknologiefterligning" medført nogle resultater, som KKP har udnyttet til egen fordel for at bevise dets legitimitet og fortsætte modstand mod politiske reformer, som vil undergrave KKP's egne interesser. Derfor er nationens langsigtede interesser blevet ofret.

En smertelig pris for KKP's økonomiske udvikling

Mens KKP konstant praler med dets økonomiske fremskridt, har Kinas økonomi i virkeligheden lavere rang i verden end under Qianlong's styre (1711-1799) i Qing dynastiet. Under Qianlong perioden tegnede Kinas bruttonationalprodukt sig for 51 procent af verdens totale. Da Dr. Sun Yat-sen grundlagde Republikken Kina (Kuomintang eller KMT perioden) i 1911, tegnede Kinas bruttonationalprodukt sig for 27 procent af verdens totale. I 1923 faldt procentdelen, men var stadig så høj som 12 procent. I 1949, da KKP overtog styret, var procentdelen 5,7, men i 2003 var Kinas bruttonationalprodukt mindre end 4 procent af verdens totale. I modsætning til den økonomiske nedtur under KMT perioden som var forårsaget af mange årtiers krig, skete den fortsatte økonomiske nedtur under KKP's styre i fredstid.

For i dag at legitimere sin magt er KKP ivrig efter hurtige succeser og fordele her og nu. Den forkrøblede økonomiske reform som KKP lancerede for at sikre sine interesser har kostet landet dyrt. Den hurtige økonomiske vækst de sidste 20 år er i stor udstrækning baseret på overforbrug eller endog spild af ressourcer og er blevet opnået på bekostning af ødelæggelse af miljøet. En betydelig del af Kinas bruttonationalprodukt er opnået ved prisgivelse af fremtidige generationers muligheder. I 2003 bidrog Kina med mindre end fire procent til verdensøkonomien, men dets forbrug af stål, cement og andre materialer androg en tredjedel af det totale globale forbrug. [3]

Fra 1980'erne til slutningen af 1990'erne er ørkendannelsen i Kina tiltaget fra lidt over 1000 til 2460 kvadratkilometer. Det dyrkbare areal per person er også aftaget fra cirka to mu [$1300 m^2$] i 1980 til 1,43 mu [$960 m^2$] i 2003 [4]. Den omfattende bølge af allokering af jord til udviklingsprojekter har ført til at Kina har mistet 100 millioner mu [$66.700 km^2$] dyrkbar jord på bare nogle få år. Men kun 43 procent af den beslaglagte jord anvendes reelt. I øjeblikket er den totale mængde spildevand 43,95 milliarder tons og overskrider den miljømæssige kapacitet med 82 procent. I de syv større flodsystemer er 40,9 procent af vandet ikke tjenligt som drikkevand for mennesker eller dyr. 75 procent af søerne er forurenede med næringsstoffer som bevirker iltsvind. [5] Konflikterne mellem menneske og natur i Kina har aldrig været så intense som de er i dag. Hverken Kina eller verden kan klare en sådan usund vækst. Vildledt af den overfladiske pragt ved høje bygninger og luksusboliger, er folk ikke klar over den truende økologiske krise. Men når tiden kommer hvor naturen kræver dens gæld indfriet fra menneskene, vil det have katastrofale følger for den kinesiske nation.

Til sammenligning har Rusland efter at det forlod kommunismen udført økonomiske og politiske reformer i samme tidsrum. Efter en kort smertefuld periode er man slået ind på en hurtig udviklingsvej. Fra 1999 til 2003 forøgedes Ruslands bruttonationalprodukt med totalt 19,9 procent. Indbyggernes levestandard er betydeligt forbedret. I vestlige forretningskredse er man begyndt ikke bare at diskutere det "russiske økonomiske fænomen," men man er også begyndt at investere i Rusland, det nye "hotspot," i stor målestok. Ruslands rating blandt de mest tiltrækkende nationer for investering fra nr. 17 i 2002 til nr. 8 i 2003, således at landet for første gang er blevet et af verdens top ti populære nationer for investering.

Selv Indien, et land som de fleste kinesere anser som fattigdomsramt og fyldt med etniske konflikter, har nydt betydeligt fremskyndet udvikling og har opnået en økonomisk vækstrate på syv til otte procent om året efter dets økonomiske reformer i 1991. Indien har et forholdsvis fuldkomment retsligt system i en markedsøkonomi, et sundt finanssystem, et veludviklet demokratisk system og mennesker med et ligevægtigt sind. Det internationale samfund har anerkendt Indien som et land med store udviklingsmuligheder.

På den anden side engagerer KKP sig kun i økonomiske reformer, men ikke politiske reformer. Det falske billede af en økonomi som blomstrer på kort sigt har hindret den naturlige "udvikling af samfundssystemer." Det som denne ufuldstændige reform som har medført en stigende ubalance i det kinesiske samfund og skærpet sociale konflikter. De finansielle gevinster som folket har opnået er ikke beskyttet af stabile samfundssystemer. Under privatiseringen af statsejendom har KKP bosserne desuden udnyttet deres poster til at fylde deres egne lommer.

KKP snyder bønderne den ene gang efter den anden

KKP støttede sig til bønderne for at opnå magten. Landboerne i de KKP kontrollerede områder ofrede alt hvad de havde til partiet under dets tidlige opbygningsfase. Men efter at KKP har opnået kontrol over landet har bønderne været udsat for alvorlig diskriminering.

Efter at KKP dannede regering, skabte det et meget uretfærdigt system – adresseregistreringssystemet. Systemet opdeler med tvang folk i landboere og byboere. Skaber en urimelig adskillelse og modsætning indenfor landet. Bønder har ingen sygesikring, ingen arbejdsløshedsunderstøttelse, ingen alderspension og kan ikke optage lån i bankerne. Bønder er den fattigste klasse i Kina, men også den klasse der bærer den tungeste skattebyrde. Bønder skal betale til obligatorisk understøttelseskasse, offentlig velfærds- og administrationskasse, ekstraordinær uddannelsesafgift, fødselskontrolafgift, militsens organisations- og træningsafgift, vejbygningsafgift, militærtjenesteafgift. Ved siden af disse afgifter skal de også levere en del af det korn de producerer til fast pris til staten, betale jordbrugsskat, jordskat, en speciel lokal produktionskat og slagteskat og et utal af andre ydelser. Derimod skal byboere ikke betale disse afgifter og skatter.

I begyndelsen af 2004 udstedte Kinas premierminister Wen Jiabao "Nr. 1 Dokument," som fastslog at Kinas landbefolkning stod foran den sværeste tid siden begyndelsen af den økonomiske reform i 1978. Indkomsterne for de fleste bønder var stagneret eller endog gået ned. De var blevet fattigere, og indkomstkløften mellem by og land blev fortsat forøget.

I en plantage i den østlige Sichuan provins fordelte de højere myndigheder 500.000 yuan (cirka 665.000 DKK) til et genplantningsprojekt. Plantagens ledere stoppede først 200.000 yuan i deres egne lommer inden de fordelte de resterende 300.000 yuan til at plante træer. Men eftersom hvert administrationsniveau som pengene skulle passere tog en del af dem, blev der til sidst meget lidt tilbage til de lokale bønder som udførte selve arbejdet. Regeringen behøvede ikke at bekymre sig om at bønderne skulle nægte at arbejde på projektet på grund af utilstrækkelig finansiering. Bønderne var så forarmede at de ville arbejde for en meget ringe betaling. Det er én af grundene til at produkter lavet i Kina er så billige.

Udnytter økonomiske interesser til at sætte vestlige lande under pres

Mange mennesker tror at handel med Kina fremmer menneskerettigheder, talefrihed og demokratisk reform i Kina. Efter mere end et årti er det klart at denne antagelse kun er ønsketænkning. En sammenligning mellem principperne for at gøre forretninger i Kina og i vesten giver et almindeligt eksempel. Vestens ærlighed og åbenhed er i Kina erstattet af nepotisme, bestikkelse og mandatsvig. Mange vestlige forretningsimperier er blevet førende syndere ved yderligere at forværre Kinas korrupsion.

Nogle virksomheder har endog hjulpet KKP med at skjule dets menneskeretskrænkelser og forfølgelse af dets eget folk.

KKP opfører sig som en Mafia når det spiller det økonomiske kort i udenrigsdiplomati. Hvorvidt Kinas kontrakt på fremstilling af fly bliver givet til Frankrig eller til USA afhænger af hvilket land der tier stille om KKP's menneskeretsproblemer. Mange vestlige politikere og forretningsfolk drives og kontrolleres af økonomisk profit fra Kina. Nogle nordamerikanske IT-virksomheder har leveret skræddersyede produkter til Kina til blokering af Internettet. For at få adgang til det kinesiske marked er nogle websites på Internettet gået ind på at censurere sig selv og frafiltrere information som KKP ikke kan lide.

Ifølge angivelser fra Kinas handelsministerium har Kina ved slutningen af april 2004 modtaget for i alt 990 milliarder US\$ udenlandske investeringer. Denne uhyre "blodtransfusion" til Kinas økonomi fra udenlandsk kapital er åbenbar. Men sammen med investeringen bragte den udenlandske kapital ikke begreber som demokrati, frihed og menneskerettigheder som grundlæggende rettigheder for det kinesiske folk. KKP udnytter i sin propaganda det betingelsesløse samarbejde med udenlandske investorer og udenlandske regeringer og smiger fra nogle lande. Ved at gøre brug af Kinas overfladiske velstand er KKP embedsmænd blevet yderst drevne til underholdsftaler med forretningsfolk om at dele statens værdier og blokere for politiske reformer.

III. KKP's hjernevasketeknikker udvikles fra "utillsløret" til "raffineret"

Man hører ofte folk sige, "Jeg ved at KKP har løjet for ofte i fortiden, men denne gang fortæller det sandheden." I tilbageblik er det ironisk nok hvad folk siger hver gang KKP har lavet en alvorlig fejl i fortiden. Dette afspejler den evne KKP har tilegnet sig i løbet af årtier til at bruge løgne for at narre folk.

Folk har udviklet nogen modstand mod KKP's fantasi historier. Som følge heraf er KKP's fabrikationer blevet mere subtile og "professionelle." Under udvikling fra slagordspropagandaen i fortiden er KKP's løgne blevet mere raffinerede og subtile. Særligt under den informationsblokade som KKP har rejst omkring Kina finder det på historier, delvis baseret på fakta, for at vildlede publikum, hvilket er endnu mere skadeligt og vildledende end fantasi historier.

Chinascop, et engelsksproget tidsskrift, bragte oktober 2004 en artikel som analyserer tilfælde hvor KKP bruger mere subtile metoder til fabrikation af løgne for at dække over sandheden. Da SARS brød ud i Kina i 2003, mistænkte verden udenfor at Kina havde skjult information om epidemien, men alligevel nægtede KKP gentagne gange at anerkende det. For at finde ud af om KKP havde været sandfærdig om dets rapporter om SARS, læste forfatteren til artiklen alle de mere end 400 sider rapporter om SARS som var anbragt på Xinhua's website fra begyndelsen og til april 2003.

Disse rapporter fortalte følgende historie: Så snart SARS opstod, mobiliserede myndighederne eksperter til at give passende behandling til patienter som senere blev udskrevet efter at de var blevet raske. Som svar på uromageres opfordring til folk om at hamstre for at undgå at gå ud når sygdommen bredte sig, stoppede myndighederne ufortøvet rygterne og tog skridt til at forhindre deres spredning, så at samfundsordenen effektivt kunne sikres. Skønt en meget lille gruppe anti-Kina-kræfter uden grund mistænkte den kinesiske regering for at mørkelæge fakta, troede de fleste lande og folk ikke på disse rygter. Den forestående Guangzhou messe skulle have den største deltagelse nogensinde fra virksomheder over hele verden. Udenlandske turister bekræftede at det var sikkert at rejse i Kina. Især fastslog eksperter fra WHO [som var blevet bedraget af KKP] offentligt at den kinesiske regering havde været imødekommende og samarbejdsvillig og havde taget passende skridt ved håndteringen af SARS, så der skulle ikke være nogen problemer. Og specialister gav grønt lys [efter 20 dages forsinkelse] til Guangdong provinsen til feltinspektion.

Disse mere end 400 sider artikler gav forfatteren det indtryk at KKP havde været åben under disse fire måneder, havde handlet ansvarligt for at beskytte folks helbred og havde overbevist folk om at KKP ikke havde skjult noget. Men den 20. april 2003 bekendtgjorde Statsrådets Informationskontor ved dets pressekonference at SARS virkelig var brudt ud i Kina og havde således indirekte indrømmet at regeringen havde mørkelagt epidemien. Først da indså forfatteren sandheden og forstod de vildledende, slyngelagte metoder der var anvendt af KKP som således var "fulgt med tiden."

Om de almindelige valg i Taiwan havde KKP brugt den samme subtile og "raffinerede" tilgang og antaget at præsidentvalget ville føre til katastrofe – vækst i selvmordsraten, aktiemarkedets sammenbrud, forøgelse af "mærkelige sygdomme," mentale sygdomme, udvandring af øens indbyggere, familiefejder, en kold livsholdning, økonomisk afmatning, vildt skyderi i gaderne, protester og demonstrationer, belejring af præsidentbygningen, social uro, politisk farce o.s.v. KKP fyldte dagligt hovederne på folk i Kina med disse ideer i et forsøg på at få folk til at tro at al den elendighed er de katastrofale følger af et valg og at Kina aldrig burde holde et demokratisk valg.

Om Falun Gong spørgsmålet har KKP udvist et endnu højere niveau af evne til vildledning for at rette falske beskyldninger mod Falun Gong. KKP holder dets iscenesættelser gående den ene efter den anden. Intet under at så mange kinesere er blevet vildledt. KKP's slyngelagtige propaganda er blevet så vildledende at ofrene villigt tror på løgnene og tror at de besidder sandheden.

KKP's hjernevaskpropaganda i de forløbne årtier er blevet mere raffineret og subtil i dets bedrageri, hvilket er en naturlig udvidelse af dets skrupelløse natur.

IV. KKP's hykleri om menneskerettighederne

Fra at tilrane sig demokratiet til at gribe magten ved at hykle demokrati og opretholde despoti

"I en demokratisk nation skal den øverste magt ligge i folkets hænder, hvilket er på linje med himlens og jordens principper. Hvis en nation påstår at være demokratisk trods det at den øverste magt ikke ligger i folkets hænder, da er den afgjort ikke på rette vej og kan kun betragtes som en afvigelse, og denne nation er ikke en demokratisk nation...hvordan kunne demokrati være muligt uden at partiets styre afsluttes og uden et valg. Giv folkets rettigheder tilbage til folket!"

Lyder dette citat som noget fra en artikel skrevet af "udenlandske fjender" med den hensigt at smadre KKP? Faktisk kommer erklæringen fra en artikel i *Xinhua Dagblad*, KKP's officielle avis, den 27. september 1945.

KKP, som har slået på tromme for "almindelige valg" og forlangt "giv folkets rettigheder tilbage til folket," har behandlet "almindelig stemmeret" som et tabu efter at det tiltog sig magten. Folket som antages at være "statens herrer og ejere" har slet ingen ret til at træffe deres egne beslutninger. Ord kan ikke beskrive KKP's skrupelløse natur.

Hvis du drømmer om at gjort er gjort og at den onde KKP sekt, som er blomstret ved at dræbe og har styret landet med løgne, skulle blive godhjertet og villig til at "give folkets rettigheder tilbage til folket," tager du fejl. Lad os høre hvad *Folkets Dagblad*, KKP's talerør, har at sige den 23. november 2004, 60 år efter den offentlige erklæring som er citeret ovenfor: "En urokkelig kontrol over ideologien er det væsentlige ideologiske og politiske grundlag for befæstelse af partiets styre."

For nylig har KKP foreslået et såkaldt nyt "Tre Nej Princip," [6] hvoraf der første er "Udvikling uden debat." "Udvikling" er bluff, men "uden debat," det understreger "én stemme, én forsamling," det er KKP's virkelige formål.

Da Jiang Zemin i 2000 blev spurgt af den kendte CBS korrespondent Mike Wallace om hvorfor Kina ikke havde indført almindelige valg, svarede Jiang, "Det kinesiske folk har alt for ringe uddannelse. Men så tidligt som den 25. februar 1939 udsikret KKP i dets *Xinhua Dagblad*: "De (KMT) tror at demokratisk politik i Kina ikke kan realiseres i dag, men nogle år senere. De håber at demokratisk politik bør vente indtil det kinesiske folks niveau for kundskaber og uddannelse er på højde med de borgerlige demokratiske lande i Europa og Amerika...men kun under det demokratiske system vil det blive lettere at uddanne og træne folket."

Den hykleriske forskel mellem hvad *Xinhua* sagde i 1939 og hvad Jiang Zemin sagde i 2000 afspejler det sande billede af KKP's uoprigtige natur.

Efter Tiananmen massakren i 1989 vendte KKP tilbage til verdens skueplads med en elendig menneskeretsstatus. Historien gav KKP et valg. Det kunne enten respektere dets folk og på ægte vis forbedre menneskerettighederne eller det kunne forsætte med at begå misbrug inden for Kina, mens det overfor omverdenen foregav at respektere menneskerettighederne for at unddrage sig international fordømmelse.

Uheldigvis valgte KKP, i overensstemmelse med sin despotiske natur, uden tøven den anden vej. Det samlede og støttede et stort antal skrupelløse, men talentfulde mennesker på det videnskabelige og religiøse område og gav dem nøjagtigt direktiv om at de skulle publicere vildledende propaganda i udlandet for at reklamere for KKP's foregivne fremskridt på menneskerettighedsområdet. Det sammenskogte en række rettighedsvildfarelser såsom "retten til overlevelse" eller "retten til husly og mad." Argumentet lød sådan: Når folk er sultne, har de så ikke ret til at tale? Selvom den sultne ikke kan tale, vil det da være tilladt for de som har spist sig mætte at tale for de sultne? KKP prøvede endog at vildlede det kinesiske folk og vestlige demokratier ved at lave numre med menneskerettighederne og endog larmende forkynde at "i øjeblikket er det den bedste periode for menneskerettighederne i Kina."

Artikel 35 i den kinesiske forfatning stipulerer at borgerne i Folkerepublikken Kina har frihed til at udtrykke sig, publikationsfrihed, forsamlingsfrihed, foreningsfrihed, frihed til protest og demonstration. KKP leger simpelthen med ordene. Under KKP's styre er utallige mennesker berøvet deres ret til at tro, tale, publicere, forsamles og ret til en forsvarer i retssager. KKP gav endog ordre til at visse gruppers appel skulle anses som illegale. Ved mere end ét tilfælde i 2004 ansøgte nogle borgergrupper om at måtte demonstrere i Beijing. I stedet for at give tilladelse arresterede regeringen ansøgerne. Politikken for Hongkong med "ét land, to systemer," som er bekræftet af den kinesiske forfatning er også et trick. KKP taler om at der ikke skal ske nogen ændring med Hongkong i de næste 50 år, og dog har det prøvet at ændre de to systemer til ét ved at forsøge på at få vedtaget en tyrannisk lovgivning, Basic Law artikel 23, blot indenfor fem år efter Hongkongs tilbagevenden til Kina. [7]

KKP's nye ildevarslenende trick er at anvende den falske "bløde sprogbrug" til at skjule omfanget af den massive overvågning og kontrol. Kineserne synes nu at tale mere frit fra leveren, og desuden har Internettet muliggjort at nyheder spredes hurtigere. Så KKP påstår at det nu tillader talefrihed, og rigtig mange mennesker er faldet for dette. Dette er et falsk ydre. Det er ikke at partiet er blevet godhjertet; tværtimod kan partiet ikke standse social udvikling og teknologiske fremskridt. Lad os se på den rolle KKP spiller vedrørende internettet: Det blokerer websites, filtrerer information, overvåger chat fora, kontrollerer Email og kriminaliserer brugere af internettet. Alt hvad det gør, er bagstræberisk af natur. I dag er KKP's politi, med hjælp fra nogle kapitalister som lader hånt om menneskerettigheder eller samvittighed, blevet forsynet med højteknologisk udstyr som tillader dem, fra en patruljevogn, at overvåge ethvert skridt en internetbruger gør. Når vi kikker på KKP's degenerering – at begå onde handlinger ved højlys dag – i sammenhæng med den globale bevægelse hen imod demokratisk frihed, hvordan kan vi forvente at det skal gøre noget fremskridt på menneskerettighedsområdet? KKP har selv sagt det: "det løsner op udvendigt, men strammer til indvendigt." KKP's skrupelløse natur har aldrig forandret sig.

For at skabe et godt indtryk af sig selv ved FN's menneskeretskommission iscenesatte KKP en række aktiviteter for at give strenge straffe til de som krænker menneskerettighederne. Men aktiviteterne var kun beregnet for udlændinges øjne og havde ikke noget indhold. Det er fordi at i Kina er den største krænker af menneskerettighederne KKP selv, foruden dets tidligere generalsekretær Jiang Zemin, tidligere sekretær for den politiske og retslige kommission Luo Gan, minister Zhou Yongkang og viceminister Liu Jing fra ministeriet for offentlig sikkerhed. Deres paradeforestilling med afstraffelse af krænkerne af menneskerettighederne er som når en tyv råber: "Stop tyven!"

En sammenligning kan gøres med en serievoldtægtsmand, som skjult for publikums øjne plejer at overfalde ti piger om dagen. Når der så er for mange mennesker i nærheden, angriber han kun én pige i mængdens påsyn. Kan voldtægtsmanden siges at have forandret sig til det bedre? Hans gåen fra at angribe i det skjulte til at voldtage offentligt, beviser kun at voldtægtsmanden er endnu mere nedrig og skamløs end før. Serievoldtægtsmandens natur har slet ikke forandret sig. Hvad der er forandret er at det ikke længere er så let for ham at begå sin forbrydelse.

KKP er nøjagtig ligesom denne serievoldtægtsmand. KKP's diktatoriske natur og dets instinktive frygt for at miste magten afgør at det ikke vil respektere folks rettigheder. De menneskelige, materielle og

finansielle resurser der er anvendt for at skjule dets menneskeretsbrud overstiger langt dets anstrengelser for virkelige forbedringer af menneskerettighederne. KKP's tilbøjelighed til hensynsløse massakrer eller forfølgelser over hele Kina har været det kinesiske folks største ulykke.

Klædt på til at begå onde handlinger og gemme sig bag ved "Loven"

For at beskytte grupper med særlige interesser har KKP på den ene side aflagt dets tidligere facade og fuldstændigt opgivet arbejdere, bønder og befolkningen, og på den anden side udviklet dets bedrageriske og slyngelagtige metoder efterhånden som flere og flere af KKP's menneskeretskrænkelser er blevet afsløret for det internationale samfund. KKP har brugt populær ordbog såsom "retssikkerhed," "marked," "for folket" og "reform" til at forvirre folk. KKP kan ikke forandre dets onde natur, selv det forklæder sig i et "vestligt jakkesæt." Sådant en fremtræden er bare mere vildledende end KKP i "Mao dragt." I George Orwell's Kammerat Napoleon (engelsk titel: Animal Farm, publiceret 1945) lærte grisene at stå og gå på to ben. Den nyanskaffede evne gav grisene et ny image, men ændrede ikke deres grisenatur.

A. Lave love og bestemmelser i strid med den kinesiske forfatning

Love og bestemmelser i strid med forfatningen sendes videre til retshåndhævelsespersonale på forskellige niveauer som "lovgrundlag" for at hindre folkets bestræbelser for at standse forfølgelsen, vinde frihed og hævde menneskerettighederne.

B. Ikke-politiske problemer behandles med politiske metoder

Et almindeligt samfundsproblem ophøjes til at "konkurrere med partiet om masserne," "lede partiet og landet mod undergang," "kaos" og "fjendtlige kræfter." Et ikke-politisk emne kan forsætligt gøres politisk, så at KKP kan bruge politiske bevægelser som et propagandaredskab til at fremkalde folkets had.

C. Politiske problemer styres med underhåndsmetoder

KKP's seneste trick til at angribe demokratiforkæmpere og uafhængigt tænkende intellektuelle er at sætte fælder for at sætte dem i fængsel. Sådanne fælder inkluderer falske anklager om straffelovovertrædelser som prostitution og skatteunddragelse. Angriberne holder lav profil for at undgå fordømmelse fra udenforstående grupper. Disse forbrydelser er nok til at ødelægge de anklagedes anseelse og bruges også til offentligt at ydmyge ofrene.

Den eneste forandring i KKP's skrupelløse natur, om nogen, er at det er blevet endnu mere foragteligt og umenneskeligt.

KKP tager mere end én milliard mennesker som gidsler for dets fordrejede logik

Forestil Dem at en seksualforbryder brød ind i et hjem og voldtog en pige. Under retssagen forsvarer denne forbryder sig med at han ikke dræbte offeret; han voldtog hende kun. Fordi drab er værre end voldtægt, påstår han at han er uskyldig og straks bør løslades. Han siger at folk også burde rose ham fordi han kun voldtog, men ikke dræbte.

Denne logik lyder meningsløs. Men KKP's logik for at forsvare dets Tiananmen massakre den 4. juni 1989 er nøjagtig den samme som forbryderens. KKP har påstået at "undertrykkelsen af studenterne" forhindrede mulige "indre uroligheder" i Kina. For at forhindre "indre uroligheder" var undertrykkelsen af studenterne derfor retfærdiggjort.

"Voldtægt eller drab, hvad er bedst?" At en forbryder i retten stiller dommeren sådan et spørgsmål, viser med sit spørgsmål hvor skamløs han er. Vedrørende Tiananmen massakren spekulerede KKP og dets gruppe ligeledes ikke på om de var skyldige i drab. I stedet for spurgte de samfundet hvad der var bedst – "Undertrykkelse af studenterne eller indre uroligheder som kunne føre til borgerkrig?"

KKP har kontrol over hele statsmaskineriet og alle propagandamedier. Med andre ord holdes 1,3 milliard kinesere som gidsler af KKP. Med de 1,3 milliard gidsler kan KKP altid argumentere med dets "gidselteori," at hvis det ikke undertrykker en vis gruppe mennesker, vil hele nationen opleve kaos eller katastrofe. Med denne undskyldning kan KKP vilkårligt undertrykke enhver individ eller gruppe, og dets

undertrykkelse kunne altid retfærdiggøres. Med sådanne bedrageriske argumenter og vildledende ræsonnementer, er der nogen forbryder i verden der er mere skamløs end KKP?

Stok og gulerod – fra at skænke "frihed" til at optrappe undertrykkelsen

Mange kinesere føler at de nyder mere "frihed" nu end før, så de holder håbet oppe om at partiet skal forbedre sig. Faktisk er den grad af frihed som folket bliver "tildelt," afhængig af KKP's følelse af krise. KKP vil gøre alt for at sikre partiets kollektive interesser, inklusive at give folket såkaldt demokrati, frihed eller menneskerettigheder.

Men under KKP's lederskab er den såkaldte "frihed" som KKP tildeler ikke beskyttet af nogen lovgivning. Sådant "frihed" er kun et værktøj til at bedrage og kontrollere folket midt under den internationale tendens hen imod demokrati. Grundlæggende er denne "frihed" i uforenelig konflikt med KKP's diktatur. Når først sådan en konflikt er udover KKP's tolerancetærskel, kan KKP øjeblikkeligt tage al "frihed" tilbage. I KKP's historie har der været mange perioder hvor der var forholdsvis stor talefrihed, men som siden altid blev efterfulgt af en periode med stram kontrol. Et sådant cyklisk mønster løber gennem KKP's historie og viser dets uoprigtige natur.

Hvis De i internettets tidsalder i dag besøger websites for KKP's officielle organ *Xinhua* eller *Folkets Dagblad*, vil De faktisk finde en hel del rapporter der indeholder negativ information om Kina. For det første er det fordi der for mange dårlige nyheder i hurtigt omløb i Kina i disse dage, og nyhedsagenturerne er nødt til at rapportere disse historier hvis de vil bevare deres troværdighed. For det andet så er standpunktet hvorudfra sådanne rapporter bringes i overensstemmelse med KKP's interesser, d.v.s. "mindre kritik bringer stor hjælp." Rapporterne skal altid henføre årsagen til dårlige nyheder til visse enkeltpersoner og ikke have noget med partiet at gøre, mens KKP's lederskab gives æren for enhver løsning. KKP kontrollerer behændigt, hvad der skal rapporteres, hvad der ikke skal rapporteres, hvor meget der skal rapporteres, og hvorvidt det skal rapporteres gennem kinesiske medier eller gennem KKP kontrollerede udenlandske medier.

KKP har stor færdighed i at forvandle dårlige nyheder til noget som kan fremskaffe det ønskede resultat, at vinde folkets hjerter. Mange unge i Kina føler at KKP nu tillader en høj grad af ytringsfrihed og har følgelig forhåbninger og er taknemmelige overfor KKP. De er ofre for de uretfærdige statskontrollerede mediers "forfinede" strategi. Ved at skabe en kaotisk situation i det kinesiske samfund og siden give det en vis medieomtale kan KKP overbevise folket om at kun KKP kan kontrollere sådan et kaotisk samfund og kan således manipulere folk til at godkende KKP's styre.

Derfor skal vi ikke fejlagtigt tro at KKP har ændret sig af sig selv selvom vi ser nogle tegn på at man forbedrer menneskerettighederne. I historiens forløb da KKP kæmpede for at styrte KMT regeringen, foregav det at kæmpe for demokrati for nationen. KKP's slyngelagtige natur er sådan at man ikke kan stole på nogen af KKP's løfter.

V. Aspekter ved KKP's skrupelløse natur

Sælge landområder af forfængelighed og forråde landet under den "Nationale Enheds" maske

"Befri Taiwan" og "Foren Taiwan" [med Folkerepublikken] har været KKP's propagandaslagord i de seneste årtier. Ved hjælp af denne propaganda har KKP ageret som en nationalist og en patriot. Bekymrer KKP sig virkeligt om integriteten af nationens landområder? Slet ikke. Taiwan er bare et historisk problem skabt af kampen mellem KKP og KMT, og det er et middel KKP bruger til at slå ned på dets modstandere og vinde folkets støtte.

I den første tid, da KKP oprettede "Kinesisk Sovjet" under KMT styret, fastslog artikel 14 i dets forfatning at "enhver etnisk gruppe eller enhver provins i Kina kan kræve selvstændighed." For at være på linie med Sovjetunionen var KKP's slagord på den tid "Beskyt Sovjet." Under den kinesisk-japanske krig var KKP's primære mål at gribe lejligheden til selv at vokse i stedet for at kæmpe mod de japanske invasionsstyrker. I 1945 gik den sovjetiske røde hær ind i det nordøstlige Kina og begik røveri, mord og voldtægt,

men KKP ytrede ikke et ord til misbilligelse. Ligeledes var KKP endnu engang tavs, da Sovjetunionen støttede at det ydre Mongoli skulle være uafhængigt af Kina.

Ved slutningen af 1999 underskrev KKP og Rusland den kinesisk-russiske grænseaftale, hvori KKP accepterede at alle de ensidige aftaler mellem Qing dynastiet og Rusland truffet for mere end 100 år siden og holdt udsalg af mere end én million kvadratkilometer landområder til Rusland, et areal lige så stort som flere dusin Taiwan. I 2004 underskrev KKP og Rusland en kinesisk-russisk supplerende østgrænseaftale og rapporteredes igen at have mistet suveræniteten over det halve af Heixiazi øen i Heilongjiang provinsen til Rusland

Andre grænseproblemer såsom Nansha øerne og Diaoyu øen bekymrer slet ikke KKP, fordi disse spørgsmål ikke har indflydelse på KKP's kontrol med magten. KKP har slået på tromme for at "forene Taiwan" [med Folkerepublikken], hvilket bare er et røgslør og en vildledende måde til at anspore til blind patriotisme og holde den offentlige opmærksomhed borte fra indenrigskonflikter.

Politiske slyngler uden nogen moralske hæmninger

En regering bør altid være genstand for overvågning. I demokratiske lande er magtens [tre] deling plus ytringsfrihed og pressefrihed gode mekanismer til overvågning. Religiøs tro fremmer yderligere moralsk selvbeherskelse.

KKP fremmer atheisme; derfor er der ingen guddommelig natur som kan lægge moralske bånd på dets opførsel. Følgelig er KKP totalt hensynsløst og tøjlesløst når det agerer ud fra dets tyranniske og slyngelagtige natur. Ifølge KKP selv, hvem overvåger det? "KKP overvåger sig selv!" Dette er det slagord hvormed KKP har bedraget folket i årtier. Førhen blev det kaldt "selvkritik," derpå "selvovervågning" og "selvfuldkommengøre partiets lederskab," og for nylig "selvforbedring af partiets evne til at regere." KKP lægger vægt på den overlegne evne det har til såkaldt "selvforbedring." KKP ikke bare siger det, men agerer faktisk ved at oprette "Den Centrale Disciplinære Inspektions Komité" og "Appelkontoret" og lignende. Disse organisationer er bare smukke men nytteløse "blomstervaser" som forvirrer og vildleder folket.

Uden moral og lovens begrænsninger svarer KKP's "selvforbedring" til den traditionelle kinesiske talemåde "dæmoner opstår i ens eget hjerte." Det er bare den undskyldning KKP bruger til at undgå ydre overvågning og nægter at ophæve forbudet mod fri presse og frie politiske partier. Politiske slyngler bruger dette trick til at narre folket og til at beskytte KKP's magt og den herskende gruppes interesser.

KKP er eksperter i politiske intriger. "Folkets Demokratiske Diktatur," "Demokratisk Centralisme," "Politisk Rådslagning" og så videre er alle falske intriger. Undtagen for diktaturdelens vedkommende er de alle løgne.

Lave numre – fra falsk modstand mod japansk invasion til uærlig anti-terrorisme

KKP har altid gjort krav på at have ledet det kinesiske folk ved overvindelsen af de japanske invasionsstyrker. Men overvældende beviser fra historiske arkiver afslører at KKP undgik kampe under den kinesisk-japanske krig. KKP generede bare den anti-japanske indsats ved at benytte lejligheden, da KMT's var optaget af krigen, til at forøge sin egen magt.

Det eneste større slag KKP udkæmpede var slaget ved Pingxing passet og de hundrede regimenters slag. I slaget ved Pingxing passet var KKP slet ikke den førende og dominerende kraft som deltog og havde kommandoen i dette slag. I stedet lavede KKP tropperne bagholdsangreb mod de japanske forsynings-tropper. Vedrørende de hundrede regimenters slag var man indenfor KKP af den mening at det at deltage i dette slag var i modstrid med den strategiske politik hos partiets inderste cirkler. Efter disse to slag deltog Mao og hans KKP hære ikke i nogen alvorlige slag, og de frembragte heller ikke nogen kinesisk-japanske krigshelte som Dong Cunrui under krigen i 1948 med KMT og Huang Jiguang under koreakrigen. Kun et lille antal af KKP's højere militære kommandører døde på den anti-japanske slagmark. Indtil i dag kan KKP endog ikke publicere et tabstal fra den kinesisk-japanske krig. Man kan heller ikke finde ret mange monumenter i det store kinesiske område for KKP helte i den kinesisk-japanske krig.

På den tid oprettede KKP en grænseområderegering i Shaanxi, Gansu og Ningxia provinserne langt borte fra krigszonen. Med nutidens sprogbrug førte KKP en "ét land, to systemer" eller "to Kina" politik indenfor Kina. Selvom KKP's kommandoofficerer ikke manglede følelser for at gøre modstand mod japanerne, var KKP's højere embedsmænd ikke ærlige i kampen under den kinesisk-japanske krig. I stedet foretog de forholdsregler for at beskytte deres resurser og bruge krigen som en anledning til at styrke sig selv. Da Kina og Japan genoptog diplomatiske forbindelser i 1972, slap Mao sandheden ud overfor den japanske premierminister Kakuei Tanaka, at KKP måtte takke Japan, fordi uden den kinesisk-japanske krig kunne KKP ikke have vundet magten i Kina.

Ovenstående er sandheden om KKP's bedrageriske påstand om at det har ledet det kinesiske folk til modstand i den otte år lange krig mod japanerne og til sidst vinde sejr.

Mere end et halvt århundrede senere efter terroristangrebet i USA den 11. september er anti-terror indsatsen kommet i globalt fokus. KKP brugte igen bedrageriske strategier lignende hvad det havde anvendt under den kinesisk-japanske krig. Med anti-terror som et påskud har KKP stemplet mange udøvere af religioner, dissidenter og grupper engageret i etniske eller territoriale konflikter som terrorister. Under foregivende af international anti-terror indsats har KKP lanceret voldsom undertrykkelse.

Den 27. september 2004 citerede nyhedsbureauet *Xinhua* avisen *Xinjing* for at sige at blandt alle provinser og byer i Kina vil Beijing oprette det første anti-terror bureau. Nogle udenlandske pro-KKP medier rapporterede det endog under overskriften "'610 bureauet' har sluttet sig til anti-terror indsatsen," ('610 bureauet' er et netværk af regeringsagenturer særligt oprettet til at forfølge Falun Gong udøvere), og påstod at anti-terror bureauet ville fokusere på at angribe "terroristorganisationer inklusive Falun Gong."

KKP smækker stemplet "terrorister" på folk uden våben i hænderne, som ikke svarer igen når de bliver slået eller bagtalt og appellerer fredeligt for retten til deres overbevisning. KKP har udnyttet anti-terror klimaet til at mobilisere sin "særlige anti-terror styrke," som er bevæbnet til tænderne, til at udføre hurtig undertrykkelse af denne forsvarsløse gruppe fredelige mennesker. Desuden har KKP brugt undskyldningen anti-terror til at unddrage sig international opmærksomhed og fordømmelse af dets forfølgelse af Falun Gong. De former for bedrag der bruges i dag er ikke forskellig fra de der blev brugt af KKP under den kinesisk-japanske krig og er en skammelig måde at behandle sådan en alvorlig sag på som den internationale anti-terror indsats.

Hykle oprigtighed og foregive enighed men hemmeligt modsætte sig

KKP tror ikke på dets egne doktriner men tvinge andre til at tro på dem. Dette er en af de lumskeste metoder som anvendes af KKP sekten. KKP ved at dets doktriner er falske og at ideen om socialismen er usand. KKP tror ikke på disse doktriner, men tvinger folk til at tro på dem. Det forfølger folk som ikke tror på dem. KKP har skamløst skrevet en så bedragerisk ideologi ind i forfatningen som grundlaget for den kinesiske stat.

I det virkelige liv er der et interessant fænomen. Mange højtstående embedsmænd har mistet deres stillinger i magtkampe i Kinas politiske skueplads på grund af korrupsion. Men det er de selv samme folk, som på offentlige møder går ind for hæderlighed og uselvskhed, som indlader sig på bestikkelse, korrupsion og andre dekadente aktiviteter bag kulisserne. Mange såkaldte "folkets tjenerer" er faldet på denne måde, inklusive Li Jiating, forhenværende guvernør i Yunnan provinsen; Liu Fangren, partisekretær i Guizhou provinsen; Cheng Weigao, partisekretær i Hebei provinsen; Tian Fengshan, minister for land og resurser; og Wang Huaizhong, viceguvernør i Anhui provinsen. Men hvis man undersøger deres taler vil man uden undtagelse finde at de har støttet anti-korrupsions kampagner og gentagne gange opfordret deres undergivne til at opføre sig hæderligt, selv om de selv forgreb sig på betroede midler og tog mod bestikkelse

Selvom KKP har forfremmet mange eksemplariske kernemedlemmer og ofte har tiltrukket nogle idealistiske og flittige mennesker til partiet for at forbedre partiets image, er det indlysende hvilken alvorlig tilstand moralen i Kina er sunket til. Hvorfor har KKP's propaganda for en "spirituel civilisation" ikke haft mulighed for at rette op på dette?

Som en kendsgerning spreder kommunistpartiets ledere tomme ord når de forkynder "kommunismens moralske egenskaber" eller slagordet "tjen folket." Uoverensstemmelsen mellem kommunistledernes handlinger og deres ord kan spores hele vejen tilbage til deres grundlægger Karl Marx. Marx havde en søn uden for ægteskab. Lenin pådrog sig syfilis fra prostituerede. Stalin blev tiltalt for at have tiltvunget sig et seksuelt forhold til en sangerinde. Mao Zedong hengav sig til sine lyster. Jiang Zemin er promiskuøs. Den rumænske kommunistleder Ceausescu gjorde hele sin familie umådelig rig. Den cubanske kommunistleder Castro gemmer hundreder millioner dollars i udenlandske banker. Nordkoreas dæmoniske dræber Kim Il Song og hans børn fører et dekadent og ødselt liv.

Almindelige mennesker i Kina afskyr de tomme politiske studiekredse som er en del af deres hverdag. Mere og mere kommer de med udflugter når det gælder politiske spørgsmål, fordi alle ved at de er til for at narre mennesker. Men ingen, hverken talerne eller tilhørerne ved disse politiske møder, taler åbent om dette bedrag. Dette er en offentlig hemmelighed. Folk kalder dette fænomen "ærligt hyklari." KKP's larmende ideer, enten de "Tre repræsentationer" for nogle år siden eller "forbedre evnen til at regere" senere eller i dag "tre hjerter" – "varme, stabilisere og vinde folks hjerter" – er alt sammen uden mening. Hvilket regerende parti ville ikke repræsentere folkets bedste? Hvilket styrende parti ville ikke drage omsorg for evnen til at regere? Hvilket styrende parti går ikke ind for at vinde folks hjerter? Ethvert parti som ikke bekymrer sig om disse spørgsmål ville snart blive fjernet fra den politiske skueplads. Men KKP behandler sådanne overflødige slagord som indviklede, dybtgående teorier og kræver at hele landet studerer dem.

Når hyklari efterhånden er blevet indgivet i mere end en milliard menneskers tænkning og vaner og er blevet partikulturen, er selve samfundet blevet falsk, prætentivt og meningsløst. Af mangel på hæderlighed og tiltro er samfundet i krise. Hvorfor har KKP skabt disse tilstande? Tidligere var det for dets ideologi; nu er det for egennytte. KKP medlemmer ved at de hykler, men de hykler alligevel. Hvis KKP ikke fremmede sådanne slagord og formaliteter, kunne det ikke tyrannisere folk. Det kunne ikke få folk til at følge det og frygte det.

Opgive samvittighed og ofre retfærdighed for partiets interesser

I bogen *Om det Kommunistiske Partis Moralske Udvikling*, forklarede Liu Shaoqi [8] om nødvendigheden af "at partimedlemmer indordner deres individuelle interesser under partiets interesser." Blandt KKP medlemmer har der aldrig været mangel på retsindige mennesker som bekymrer sig om landet og dets folk. Heller ikke har der været mangel på hæderlige og oprigtige embedsmænd som sandelig har tjent folket. Men indenfor KKP's maskineri af egeninteresse, kan disse embedsmænd ikke overleve. Under konstant pres for at "lade menneskeligheden underkaste sig partinaturen," finder de det ofte umuligt at fortsætte. De risikerer at blive fjernet fra deres poster eller værre endnu, at blive korrupte.

Det kinesiske folk har selv erfaret og grundigt fået KKP's brutale regime at føle og har udviklet en inderlig frygt for KKP's voldsomhed. Derfor tør folk ikke opretholde retfærdighed og tror ikke mere på de himmelske love. Først underkaster de sig KKP's magt. Efterhånden bliver de ufølsomme og udeltagende om sager der ikke angår dem selv. Selv logikken i deres tænkning er bevidst formet til at underkaste sig KKP. Dette er resultatet af KKP's mafianatur.

KKP manipulerer med patriotiske følelser for at ophidse befolkningen

KKP bruger slagord som "patriotisme" og "nationalisme" for at ophidse folk. De er ikke kun KKP's vigtigste kampråb, men også dets ofte udstedte ordrer og velafprøvede strategier. En del udlands-kinesere, som i årtier ikke har turdet vende tilbage til Kina og bo, læser måske den nationalistiske propaganda i den udenlandske udgave af *Folkets Dagblad* og inspireres til at blive mere nationalistiske end kinesere som bor i Kina. Manipuleret af KKP bliver kinesere, som ikke tør sige "nej" til nogen KKP politik, modige nok til at storme USA ambassade og konsulater i Kina, kaste med æg og sten, afbrænde biler og USA flag, alt sammen under "patriotismens" flag.

Når som helst kommunistpartiet støder på en vigtigt problem, som kræver befolkningens lydighed, bruger det "patriotisme" og "nationalisme" til at mobilisere folk med kort varsel. KKP har altid, også når det gælder sager relaterede til Taiwan, Hongkong, Falun Gong, kollisionen mellem et USA spionfly og en kinesisk jetjager, brugt en metode med kombineret aggressiv terror og kollektiv hjernevask og således

bibragt folket en krigslignende sindstilstand. Denne metode ligner den som anvendtes af de tyske fascister.

Ved at blokere for al anden information har KKP's hjernevask været utrolig resultatrig. Selvom det kinesiske folk ikke kan lide KKP, tænker de på den fordrejede måde KKP har indgivet dem. Under den USA anførte Iraq-krig, for eksempel, blev mange mennesker ophidset ved at kikke på den daglige analyse på CCTV [9]. De har en stærk følelse af had, hævn og et ønske om at kæmpe, samtidig med at de bander over endnu en krig.

Skamløshed – sætte partiet over landet og tvinge folk til at anse fjenden som deres fader

Én af de fraser KKP ofte bruger til at true folk er "udslettelse af partiet og landet," således at partiet placeres før landet. Det grundlæggende princip for Kina er: "Der vil ikke være noget nyt Kina uden KKP." Fra barndommen af er folk opdraget til at "lytte til partiet" og at "være partiets flinke børn." De synger partiets pris: "Jeg ser på partiet som min moder." "Åh, parti, min kære moder." "Partiets frelsende nåde er dybere end oceanet." "Kærlighed til min fader og moder kan ikke være større end kærlighed til partiet." [10] De vil "gå hen og kæmpe hvorhen partiet end peger på." Når regeringen tilbød nødhjælp vil folk "takke partiet og regeringen" – først partiet og derpå regeringen. Et militært slagord lyder "partiet bestemmer over geværet." Selv når kinesiske eksperter prøvede at designe uniformen for dommerne i retten, satte de fire gyldne knapper på uniformens halslinning. Disse knapper er ordnet i række oppefra og ned for at symbolisere partiet, folket, loven og landet. Det viser at selv om du er dommer, så vil partiet altid have en højere stilling end loven, landet og folket.

Partiet er blevet det øverste i Kina, og landet er omvendt blevet partiets underordnede. Landet eksisterer for partiet, og partiet siges at være legemliggørelsen af folket og symbolet på landet. Kærlighed til partiet, partilederne og landet er blandet sammen, hvilket er den grundlæggende årsag til at patriotismen i Kina er blevet fordrejet.

Under den subtile, men vedholdende indflydelse fra KKP's uddannelse og propaganda er mange mennesker, både partimedlemmer og andre, begyndt at forveksle partiet med landet, om de så er klar over det eller ej. De er kommet til at acceptere at partiets interesser står over alt andet og til at tilslutte sig at "partiets interesser er ensbetydende med folkets og landets interesser. Dette resultat af KKP's indoktrinering har skabt det klima hvori partiet forråder de nationale interesser.

Spille "rehabiliteringsspelet" og kalde kriminelle handlinger for "storartede præstationer"

KKP har lavet mange bommerter i historiens forløb. Men det har altid skubbet skylden over på visse enkeltpersoner eller grupper ved "at give oprejsning og rehabilitering." Dette har ikke bare gjort ofrene dybt taknemmelige overfor KKP, men også tilladt KKP fuldstændig at løbe fra ethvert ansvar for disse kriminelle handlinger. KKP påstår selv at det "ikke er bange for at lave fejl, men også er god til at rette dem," [11] og dette er blevet KKP's magiske trylledrik hvormed det igen og igen unddrager sig strafansvar. Således forbliver KKP for altid "storartet, glørværdigt og korrekt."

Måske vil KKP en dag gøre Tiananmen plads massakren god igen og genoprette Falun Gongs anseelse. Men disse numre er simpelthen Machiavelli-taktikker som KKP bruger i et desperat forsøg på at forlænge sit døende liv. KKP vil aldrig have mod til at reflektere over sig selv, at afsløre sine egne forbrydelser eller at betale for sine egne synder.

VI. KKP åbenbarer sin slyngelnatur når det bruger statsterrorisme i sine anstrengelser for at eliminere "Sandhed, Godhjertethed og Tolerance"

Den falske "Tiananmen selvbrænding" iscenesat af KKP sekten kan betegnes som århundredets løgn begået af KKP. For at undertrykke Falun Gong var regeringen så pervers at den forførte fem mennesker at foregive at være Falun Gong udøvere og at spille deres roller i det falske skuespil, selvbrændingen på Tiananmen pladsen. Ved denne underhåndsftale underskrev de fem deltagere uafvidende deres egen dødsdom og blev enten slået ihjel på stedet eller dræbt bagefter. Afspilning i slow motion af den selvbrændingsvideo som blev vist i CCTV viser umiskendeligt at Liu Chunling, én af selvbrænderne, døde efter med stor kraft at være slået ned på skuepladsen af en politiofficer. Andre huller i video-optagelsen

inkluderer Wang Jingdongs siddeposition. Plastikflasken (angiveligt fyldt med benzin) som forblev ubeskadiget mellem hans knæ efter at ilden var slukket. Samtalen mellem en læge og det yngste offer Liu Siying med de tilstedeværende kamerafolk klar til at optage scenen på video. Disse fakta og flere til er tilstrækkeligt til at bevise at selvbrændingshændelsen var et bedrag, ondsindet arrangeret af det urimelige Jiang Zemin regime for at mistænkeliggøre Falun Gong. [12]

KKP bruger foragtelige og grusomme metoder i dets erklærede kampagne for at udslette Falun Gong. Det har tilranet sig nationens finansielle resurser samlet i de sidste 20 år med reform og åbenhed. Det har mobiliseret partiet, regeringen, militæret, politiet, spioner, fremmede diplomater og forskellige regeringsorganisationer og private organisationer. Det har manipuleret med systemet for global mediedækning og indført en streng medieblokade med individuel og højteknologisk overvågning. Det har gjort alt dette for at forfølge en fredelig gruppe mennesker som er tilhængere af Falun Gong, en traditionel kinesisk *qigong* praksis til forbedring af krop, sjæl og moralsk karakter i overensstemmelse med principperne i Sandhed, Godhjertethed og Tolerance. En så brutal forfølgelse af uskyldige mennesker på grund af deres overbevisning afslører KKP's degenererede natur.

Ingen misdæder i historiens forløb har løjet så lumsk og så gennemført som Jiang Zemin og KKP. De bruger en mangfoldighed af løgne, hver af dem målrettet mod og beregnet på at manipulere forskellige opfattelser og ideer som folk har, så at folk let kan duperes til at tro på disse løgne, og partiet kan anstifte had mod Falun Gong. Tror du på videnskaben? Så siger KKP at Falun Gong er overtroisk. Finder du politik afskyvækkende? Så siger KKP at Falun Gong deltager i politik. Misunder du folk som bliver rige i Kina eller i udlandet? Så siger KKP at Falun Gong samler formue. Har du noget imod organisationer? Så siger KKP at Falun Gong har en stram organisation. Er du træt af den personlighedsdyrkelse som har stået på i Kina i nogle årtier? Så siger KKP at Falun Gong udøver sindelagskontrol. Er du lidenskabelig patriot? Så siger KKP at Falun Gong er imod Kina. Er du bange for kaos? Så siger KKP at Falun Gong forstyrrer stabiliteten. Er du sikker på at Falun Gong virkelig opretholder "Sandhed, Godhjertethed og Tolerance?" Så siger KKP at Falun Gong hverken er sand, godhjertet eller tolerant. Det har endog lavet logiske kolbøtter og påstår at godhjertethed kan frembringe begær efter at dræbe.

Stoler du på at regeringen ikke skulle finde på sådanne løgne? KKP finder på løgne som er større og mere chokerende, fra selvmord til selvbrænding, fra at myrde pårørende til masse mord – så mange løgne at du vil finde det vanskeligt ikke at tro på dem. Sympatiserer du med Falun Gong? KKP forbinder vurderingen af dit politiske standpunkt med forfølgelsen af Falun Gong og degraderer dig, fyrer dig eller tager din bonus fra dig hvis Falun Gong inden for dit ansvarsområde appellerer i Beijing. Sådant bliver du tvunget til at blive fjende af Falun Gong.

KKP har kidnappet utallige Falun Gong udøvere og ført dem til hjernevaskesessioner for at tvinge dem til at opgive deres retfærdige overbevisning, fornægte Falun Gong og love at stoppe med deres udøvelse. KKP har brugt forskellige onde metoder til at overtale dem, inklusive at bruge deres pårørende, deres arbejdsplads og uddannelsessted til at presse dem, påføre dem forskellig grusom tortur og endog straffe deres familiemedlemmer og kolleger. Falun Gong udøvere som det er lykkedes at hjernevaske bruges igen til at pine og hjernevaske andre. Det onde KKP fremturer med at gøre gode mennesker til dæmoner og tvinge dem til at vandre på en mørk sti lige til slutningen på deres liv.

VII. Den slyngelagtige socialisme med "kinesiske træk"

Udtrykket "Kinesiske Karaktertræk" bruges til at dække over KKP's forbrydelser. KKP påstår løbende at det skylder dets succes i Kinas revolution til "integrationen af Marxismen-Leninismen med den kinesiske revolutions konkrete virkelighed." KKP har jævnlige misbrugt udtrykket "karaktertræk" som en ideologisk støtte til dets uberegnelige og slyngelagtige politikker.

Uberegnelige og vildledende metoder

Bag ved den bedrageriske facade af "Kinesiske Karaktertræk" er det som KKP har samlet sammen intet andet end meningsløshed.

Målet med KKP's revolution var at virkeliggøre offentlig ejendomsret til produktionsmidlerne og det har narret mange unge mennesker til at slutte sig til partiorganisationen for kommunismens idealer og sammenhold. Mange af dem bedrog endog deres ejendomsbesiddende familier. Men 83 år efter at KKP opstod, er kapitalismen vendt tilbage, blot er den nu blevet en del af selve KKP, som oprindeligt opretholdt lighedstankens fane.

I dag der mange af KKP ledernes børn og pårørende nykapitalister med formue, og det er lykkedes mange partimedlemmer at slutte sig til denne gruppe nyrige. KKP eliminerede godsejerne og kapitalisterne i revolutionens navn og stjal deres ejendom. Nu er KKP's nye "kongehus" blevet endnu rigere kapitalister ved underslæb og korrupsion. De som har sluttet sig til partiet under de tidlige revolutioner sukker nu, "Hvis jeg kendte situationen i dag, så ville jeg ikke have sluttet mig til det." Efter mange årtier med sved og kampe finder de at de simpelthen har givet deres brødrøs og fædres ejendom og deres eget liv til KKP sekten.

KKP taler om at den økonomiske basis bestemmer overbygningen [13]; i virkeligheden er det KKP's korrupte embedsmænds bureaukratiske økonomiske basis som bestemmer den "pressende overbygning" - en overbygning som vedligeholdes ved hjælp af stor pression. Undertrykkelse af folket er derfor blevet KKP's grundlæggende politik

Et andet uretfærdigt træk ved KKP viser sig ved at man ændrer på definitioner af kulturelle begreber og derpå bruger disse reviderede definitioner til at kritisere og kontrollere mennesker. Begrebet "parti" er et sådant eksempel. Fra tidlig tid er partier blevet dannet både hjemme og i udlandet. Kun det kommunistiske parti udøver magt udover partikollektivets område. Hvis du slutter dig til partiet, vil det kontrollere alle sider af dit liv, inklusive din samvittighed, forsørgelse og privatliv. Når KKP bliver givet politisk myndighed, kontrollerer det samfundet, regeringen og statsapparatet. Det dikterer alle sager, fra noget så vigtigt som hvem der skal være formand i landet eller forsvarsminister eller hvilke love og bestemmelser der skal vedtages til så små ting som hvor du skal bo, hvem du kan gifte dig med og hvor mange børn du kan få. KKP har samlet de utroligste metoder til kontrol.

I dialektikkens navn har KKP fuldstændigt ødelagt den holistiske tænkning, evne til at skelne og filosofiens udsørgende mentalitet. Når KKP taler om at "fordele efter arbejdsindsats," så er processen at "tillade nogle mennesker at blive rige først" blevet opnået sammen med "fordeling efter magt." KKP bruger sløret at "tjene folket helhjertet" til at bedrage de som har disse idealer. Derpå hjernevasker man dem og kontrollerer dem og forandrer dem efterhånden til føjelige redskaber som "tjener partiet helhjertet" og ikke tør tale ud for folket.

Slyngelparti med "kinesiske træk"

Ved at anvende et princip som vurderer partiets interesser over alle andre hensyn har KKP forvredet det kinesiske samfund med en ond sekts metoder og skabt et virkeligt grotesk væsen i hele menneskeheden. Dette væsen adskiller sig fra alle andre stater, regeringer og organisationer. Dets princip er ikke at have noget princip; der findes ingen oprigtighed bag dets smil. Men godhjertede mennesker kan ikke forstå KKP. Ud fra universel moralsk standard kan de ikke begribe at sådan et ondt væsen kan repræsentere et land. Med undskyldningen "kinesiske træk" har KKP skabt sig en position sig blandt verdens nationer. "Kinesiske træk" er blevet en eufemisme for "KKP's slyngelagtige træk."

Med de "kinesiske træk" blev Kinas forkrøblede kapitalisme til "socialisme;" "arbejdsløshed" blev til "vente på ansættelse;" "afskediget" fra arbejde blev til "fritstillet;" "fattigdom" blev til "socialismens første trin;" og menneskerettigheder, talefrihed og trosfrihed blev reduceret til den nøgne ret til overlevelse.

Den kinesiske nation står foran en aldrig før set moralsk krise

I begyndelsen af 1990'erne var der en populær talemåde i Kina, "Jeg er en bandit og jeg er ikke bange for nogen." Dette er den skammelige følge af flere årtier med KKP's uretfærdige styre, af dets udbredelse af korrupsion i nationen. Sammen med den kinesiske økonomis falske blomstring er der den hurtigt forværring af moralen på alle områder af samfundet.

Folkets repræsentanter i Kina tale ofte om emnet "ærlighed og tillid" under den kinesiske folkekongres. I adgangseksaminer til universiteter kræves at studenter skriver om ærlighed og tillid. Dette er et signal om at mangel på ærlighed og tillid og forværring af moralen er blevet en usynlig, men allestedsnærværende krise i det kinesiske samfund. Korruption, underslæb, falske produkter, bedrag, ondskab og degenererede samfundsnormer er dagligdagen. Der er ikke mere nogen grundlæggende tillid mellem mennesker.

For de som påstår at de er tilfredse med en forbedret levestandard, er det da ikke stabilitet i deres liv der er deres hovedbekymring? Hvad er den vigtigste faktor ved stabilitet i samfundet? Det er moral. Et samfund med en degenereret moral har ikke mulighed for at sørge for sikkerhed.

Til dato har KKP slået hårdt ned på næsten alle traditionelle religioner og afmonteret det traditionelle værdisystem. Den skrupelløse måde hvorpå KKP rager rigdom til sig og bedrager mennesker har haft en nedsivningseffekt på hele samfundet, korruperet hele samfundet og forført dets folk til at blive slyngler. KKP som styrer med bedrageriske metoder behøver desuden i grunden et korrupt samfund som et miljø, hvori det kan overleve. Det er derfor KKP prøver alt hvad det kan for at række folk ned på dets eget niveau og forsøger at gøre det kinesiske folk til intrigemagere i forskellig grad. Det er sådan at KKP's bedrageriske natur udsletter det moralske grundlag som længe har holdt det kinesiske folk oppe.

Slutning

"Det er lettere at ændre floder og bjerge end at ændre ens natur." [14] Historien har bevist at hver gang KKP løsner dets trældom og lænker, gør det det uden hensigt om give slip herpå. Efter den Store Hungersnød i de tidlige 1950'ere, antog KKP "Tre-Friheder og Én-Kontrakt" (San Zi Yi Bao) programmet [15], der var rettet mod at genoprette landbrugsproduktionen, men uden hensigt om at ændre kinesiske bønders "slave" status. Den "økonomiske reform" og "liberalisering" i 1980'erne indeholder ingen begrænsninger mod at KKP hævdede slagtekniven mod det eget folk i 1989. I fremtiden KKP vil fortsætte med at ændre sin facade, men vil ikke ændre sin uretfærdige natur.

Nogle mennesker tror måske at det forgangne tilhører det forgangne, at situationen er forandret, og KKP nu ikke er KKP fra en tidligere tidsalder. Nogle er måske tilfredse med den falske facade og tror fejlagtigt at partiet har forbedret sig, er under reformering eller agter at føje noget til. De fortrænger måske løbende tunge minder fra fortiden. Alt dette kan kun give KKP's bande af slyngler muligheden for at overleve og true menneskeheden.

Alle KKP's anstrengelser gå ud på at få folk til at glemme fortiden. Al folkets kamp er en påmindelse om den uretfærdighed de har lidt under KKP.

Faktum er at KKP's historie er historien om hvordan man har fjernet folks hukommelse, en historie hvor børnene ikke kender deres forældres sande oplevelser, en historie hvor hundrede millioner borgere gennemlever den enorme konflikt mellem at foragte KKP's blodige fortid og opretholde håbet om KKP's fremtid.

Da kommunismens onde spøgelse steg ned til den menneskelige verden, slap kommunistpartiet samfundets bæreme løs og udnyttede bølgeopstande til at gribe og oprette politisk magt. Hvad det har gjort, ved hjælp af blodbad og tyranni, er at oprette og opretholde despoti i form af "Partibesættelse." Ved at bruge den såkaldte ideologi om "kamp" som er i modsætning til naturen, himlens love, menneskelig natur og universet, ødelægger det menneskelig samvittighed og godhjertethed og ødelægger desuden traditionel civilisation og moral. Det har brugt blodigt slagteri og tvungen hjernevask til at oprette en ond kommunistisk sekt og skabt en nation med forkrøblede sind til at styre landet.

Gennem KKP's historie har der været voldelige perioder hvor den røde terror nåede sit højdepunkt og beklemmende perioder hvor KKP med nød og næppe undgik sin undergang. Hver gang greb KKP til fuld brug af dets behændige metoder til at redde sig ud af krise, men kun for at styre mod den næste omgang vold og fortsætte med at bedrage det kinesiske folk.

Når folk indser KKP's slyngelnatur og modsætter sig at blive narret af dets falske facade, så vil det være slut med KKP og dets skrupelløse natur.

I sammenligning med Kinas 5000 års historie er KKP's 55 års styre kun et øjeblik. Før KKP opstod, havde Kina skabt den mest storslåede civilisation i menneskehedens historie. KKP greb lejligheden, da Kina havde indenlandske problemer og en invasion udefra, til at anrette skader på den kinesiske nation. Det har taget ti millioner af liv, ødelagt utallige familier og sat de økologiske resurser over styr, hvorpå Kinas overlevelse afhænger. Det der er endnu mere ødelæggende er den truende udslettelse af Kinas moralske grundlag og rige kulturelle traditioner.

Hvad vil Kinas fremtid blive? Hvad retning vil Kina tage? Sådanne vanskelige spørgsmål er for komplicerede at diskutere med nogle få ord. Men én ting er sikkert – hvis der ikke er nogen fornyelse af nationens moral, ingen genopretning af et harmonisk forhold mellem mennesker og natur og mellem mennesker, himmel og jord, hvis der ikke er tro eller kultur for en fredelig sameksistens mellem mennesker, så kan den kinesiske nation umuligt have en lys fremtid.

Efter mange årtiers hjernevask og undertrykkelse har KKP indarbejdet dets tænkemåde og dets standarder for godt og dårligt i det kinesiske folks liv. Dette har fået mennesker til at acceptere og identificere sig med KKP's fordærv og svig, at blive en del af dets falskhed og derved forsyne KKP med det ideologiske grundlag for dets eksistens.

At eliminere de uretfærdige doktriner fra vore liv som er blevet indarbejdet af KKP, at skelne KKP's yderst skrupelløse natur og at genoprette vor menneskelige natur og samvittighed – dette er det første og væsentlige skridt på vejen mod en glidende overgang til et samfund uden kommunistpartiet.

Hvorvidt denne vej kan vandres støt og fredeligt vil afhænge af de ændringer der sker i hver kinesisk borgers hjerte. Selvom KKP synes at besidde alle resurser og voldsmaskineriet i landet, hvis hver borger tror på sandhedens kraft og vogter moralen, vil KKP's onde spøgelse miste grundlaget for dets eksistens. Alle resurser kan straks gives tilbage til de retfærdiges hænder. Det er da Kinas genfødsel vil finde sted.

Kun uden Kinas Kommunistiske Parti vil der blive et nyt Kina.

Kun uden Kinas Kommunistiske Parti har Kina håb.

Uden Kinas Kommunistiske Parti vil det oprigtige og godhjertede kinesiske folk genopbygge Kinas historiske herlighed.

Noter:

[1] Ifølge traditionelle Kongfutsianske tanker regerer kejsere eller konger i overensstemmelse med et mandat fra himlen, og for at blive givet et sådan myndighed må deres moralske habitus svare til dette det højeste ansvar. Hos Mencius kan en lignende tanke også findes. I verset "Hvem bevilger Monarken hans magt?" da han blev spurgt om hvem der bevilgede kejser Shun land og regeringsmyndighed, sagde Mencius, "det var fra himlen." Ideen om magtens guddommelige oprindelse kan også findes i vestlig kristen tradition: For eksempel i Romerbrevet 13:1 i *Biblen* finder man: "Alle skal underordne sig under de myndigheder, som står over dem, for der findes ingen myndighed, som ikke er fra Gud, og de, som findes, er forordnet af Gud."

[2] Ét center refererer til økonomisk udvikling, mens de to grundlæggende punkter er: Oprethold de fire grundlæggende principper (socialistisk vej, proletariats diktatur, KKP's lederskab, Marxismen-Leninismen og Mao's tanke) og fortsæt politikken med reformer og åbenhed.

[3] Data fra en rapport fra nyhedsagenturet *Xinhua*, den 4. marts 2004.

[4] *Mu* er en arealenhed der anvendes i Kina. Én *mu* er 0,0667 hektar.

[5] Data fra en rapport fra nyhedsagenturet *Xinhua*, den 29. februar 2004.

[6] De "Tre Nej princippet" er forekommet tidligere. I 1979 foreslog Deng Xiaoping et "Tre Nej princip" for at opfordre folk til at tale fra leveren: Ingen brændemærkning, ingen angreb og ingen boren i fejltagelser.

Dette burde minde folk om at Mao på lignende måde opfordrede de intellektuelle i 1950'erne, hvilket blev efterfulgt af en brutal forfølgelse af de som talte åbent. Nu sigter de nyligt foreslåede "Tre Nejer" til "Udvikling uden debatter, fremgang uden kampe og fremskridt uden tilfredshed med at være bagefter."

[7] Hong Kong Basic Law Artikel 23 blev foreslået i 2002 af Hongkong regeringen efter pres fra Beijing. Artikel 23 skulle medføre en alvorlig afmontering af friheden og menneskerettighederne i Hongkong og undergrave princippet "ét land, to systemer" som KKP have lovet [at opretholde]. Artikel 23 mødte global modstand og ophævedes endeligt i 2003.

[8] Liu Shaoqi, Kinas præsident mellem 1959 og 1968, blev anset for at være efterfølger af Mao Zedong. Under kulturrevolutionen (1966-1976) blev han forfulgt som en forræder, spion og renegat. Han døde i 1969 efter at være blevet alvorligt mishandlet under KKP.

[9] CCTV (China Central Television) ejes og opereres direkte af centralregeringen. Det er det største Radio/TV selskab i Kina.

[10] Disse citerede fraser er alle titler på sange skrevet og sunget under Mao æraen i 1960'erne og først i 1970'erne.

[11] Mao sagde engang at vi er bange for at lave fejltagelser, men at vi bekymrer os om at rette dem.

[12] For en detaljeret analyse af selvbrændingsvideoen venligst se følgende website:

<http://www.clearharmony.net/articles/200109/1165.html>.

[13] Overbygningen refererer indenfor den marxistiske samfundsteoris område til samspillet mellem det menneskelige subjektive og den materielle substans i samfundet.

[14] Dette er en kinesisk talemåde som bekræfter det vedvarende i ens natur. Talemåden er også blevet oversat således: "Ræven kan skifte sit skind men ikke sine vaner."

[15] Den økonomiske reformpolitik, kendt som "Tre-Friheder og Én-Kontrakt" programmet (San Zi Yi Bao) foreslået af Liu Shaoqi, dengang Kinas præsident. Programmet stipulerer jordlodder til privat dyrkning, frie markeder, at virksomheder selv har ansvaret for egen vinding og tab og fastsættelse af dyrkningskvotaer ud fra en husholdnings forudsætninger.

(Opdateret den 10. januar 2005)

中文 [Klik her for at læse den originale artikel på Kinesisk](#)

Copyright 2000 - 2005 Epoch Times International

Link til denne artikel på engelsk: <http://en.epochtimes.com/news/4-12-30/25242.html>